

„СКАЗАНИЕ ЗА ЧУЛМАН”	СЪВРЕМЕННИ СВИДЕТЕЛСТВА ОТ БЪЛГАРИЯ
Предложил Субаш на Локбър да не се погубват хората, а да определят победителя в двубой на предводителите.	Докато Пиринския змей влезе в пещерата да си вземе боздугана, чуждоземният змей го нападнал, пробил отгоре пещерата – дом на змея и го убил.
67) Алпът Субан Леу-Бай узнал за намерението на сина си – нали узнавал за мислите му дори от разстояние.	Валентин Стамов „Змейове в пещерите” И нашите роднини са ги питали: вие как открихте, че сме тука, каква е тази връзка, тази информация, че той е загинал? Те, казали: ние имаме, между нас, „змейовете”, много интересна телепатична връзка (хората змейове), защото ние чувстваме от голямо разстояние, кога някой наш близък има някакво страдание, може да е радост, нали, но когато е страдание, нещо го боли, нещо го е наранило или е убит, ние това го усещаме и по един такъв особен начин, не можем да го обясниме, знаеме, как в каква посока да го търсим.
Настъпила пролетта, но тя била много дъждовна. Хората казвали, че не дъждове ваят, а Субаш лее сълзи за сина си.	(село Пирин, Гоцеделчевско) За местните змеят мятал облаци, гръмотевици, докарвал дъжд, ако се зададяла градушка, отнасял я в съседно землище, за да не страдат неговите хора.
<p>(70) <i>Нагиздиха ме в най-хубави дрехи и на празника Акатуй не отведоха в полето;</i></p> <p>(71) <i>Там разиграха моята сватба с алпа Субан Субаш, а след това на разораното поле ме закопаха със земя;</i></p> <p>(72) <i>Като ми пожелаха да бъда добра помощница на старшата жена на Субан, всички си отидоха у дома.</i></p>	(село Пирин, Гоцеделчевско) Легендата разказва, че змеят грабнал на връх Великден от хорото най-хубавата мома Стана. Отнесъл я под селото в Змейова дупка и там я направил своя невеста. Младият пирински змей останал там, на върха на планината. Заселил се на Чаушката скала и според местните народни вярвания, до днес пази землището на с. Пирин. Около върха дори и в ясно време се вижда едно малко облаче. Срещу задължението на пазител на селското землище змеят си избирал най-хубавите моми от селото за жени.
(94) Наклал Шила огън, и почнал да вари на него месото, а докато чакал алпа , засвирил със свирка песента “ Сабан ”. (101) Изял Субан почти всичкото месо, а сетне, като се уригнал, предал остатъците на Тимджан и му казал:	Село Пирин, Гоцеделчевско Най-накрая, детето (младият пирински змей) излязло от езерото, държи сърцето и джигеря, т.е. черният дроб на победеният змей и казал: - Аз сега, дядо, съм много уморен, щото много време се бихме с беласенският змей и аз го победих. Сега, аз ще полегна да поспя, а ти събери съчки и тука

<p>(102) <i>“А сега, добро пастирче, дояж това месо – виждам, че самият ти ще ядеш донасита!”</i></p> <p>(109) Размърдал той лекичко рамене – и здравите ласа се разкъсали. Видяли това разбойниците – и побягнали от него.</p> <p>(110) Но малкият Шила изтръгнал от земята цял един дъб и, удряйки с дънера му, изтрепал двадесет души.</p> <p>(139) Когато Кубар почнал да удря по враговете със Саръджа-та, а Субан – със своята тояга, – злодеите тутакси се разбягали.</p>	<p>ще ми накладеш един огън и ще направиш шиш кебап, обаче, недей да ядеш от храната. Запсал младият змей, дядото наклал огън, един шиш, пече, обаче се опари, докато върти шиша и пече месото и си близнал пръста. Минало се, време , събудил се младият змей и му вика: Дядо, опече ли го? Опекох, го! – отвърнал дядото. – Яде ли от него? Ял си! Я върви, ей тука, има едно полуостровче на Поповото езеро, растял един голям бор, я върви виж, този бор, дали можеш да го извадиш! Хванал дядото бора, извадил го и го тупнал на земята. – А, видя ли, вика, ял си!</p> <p>Валентин Стамов „Змейове в пещерите” И това е патент на змейовете – боздугана. Той изпод подземията изважда едни боздугани, завързвали са ги с въжета за двете ръце и като хеликоптери са ги въртяли. И когато тази орда атакува нашите села, те така са завъртявали вечерно време, в тъмнината тези боздугани, че тези с конете си, когато влизат в селото са пометени от тези боздугани , които хвърчат във въздуха и всичко „отива на кино”, както се казва. Така че, той със своите братя и със своите съселяни са спасили много хора от набезите на разбойническите орди.</p>
<p>(18) Субан, когато трябва да вземе вода, се превръща първо в кон, а после в огромен Барадж.</p> <p>(19) Като се изпълва с вода, Леубай отново се превръща в коня Ак-Джунта – и препуска с него натам, където трябва да отиде.</p>	<p>Валентин Стамов „Змейове в пещерите” Освен това, те имали много интересна възможност да поемат огромно количество от тази хубава минерална вода, да я наречем. В стомаха си побирали по 20-30 литра от тази вода и теглото им да изглежда 80-сет, 90-сет килограма, за да плуват спокойно в тези води. Но, тъй като там има много скални структури на големи пространства и за да ги преодоляват и летят, те просто са изхвърляли тази вода, ставали много леки и на ръцете прикрепяйки, такива изкуствени...</p>
<p>Субан Верени Барадж, двама сина – Локбър и Иджик Алабуга</p>	<p>(село Пирин, Гоцеделчевско) Разказват, че на най-високият връх на планината Славянка, която е до Пирин, живеел старият змей. Той имал двама синове.</p>